

os til Regeringsforslaget. I § 5 gøres ingen Forandringer. I § 6 sker der kun Forandring med Hensyn til den samfundsmæssigt begrundede Ret for Aviser og Tidsskrifter til, uanset en bestaaende Eneret, at tage Portrætter, som bruges i stort Omfang, eller Billeder af Ting, som ellers beskyttes af Privatlivet, naar disse Portrætter ere tagne efter Bestilling. Fotografernes naturlige Ret er jo ganske sikkert den, at naar de ifølge eget Initiativ og i Erhvervsøjemed faa Adgang til at optage et saadant Billede og et saadant Portræt, saa skulle heller ikke Aviser og Tidsskrifter have Lov til at røre derved; men naar de ere tagne efter Bestilling, saaledes at de ikke ere tagne i umiddelbart Erhvervsøjemed, bør det, der bliver aftalt mellem Bestilleren og Frembringeren, Fotografen, ikke komme Samfundet, som Aviserne her maa antages at repræsentere, til Skade. Derfor opretholde vi i Overensstemmelse med Regeringsforslaget dette Princip: Avisernes, Samfundets Ret ligeoverfor disse Privatlivet tilhørende Billeder, som ere tagne efter Bestilling. Der er altsaa i dette Tilfælde kun Spørgsmaal om Aviserne ligeoverfor Privatlivet; der er ikke længere Spørgsmaal om Aviserne overfor Eneretshaverne. Der kræver nemlig Lovforslaget, at man skal have den portrætteredes Samtykke, og det er vel ogsaa i det hele rimeligt. Men vi have dog ment at burde gøre en Indskrænkning i den portrætteredes Ret til i sin Interesse eller i Kraft af sit Krav paa, at hans Privatliv skal respekteres, at hævde, at han ikke vil have sin Person afbildet. Vi have ment at burde indskrænke dette til ikke at gælde, hvor Afbildningen, Gengivelsen i Aviserne, Tidsskriftet, det illustrerede Blad har en øjeblikkelig offentlig Interesse. Det er et Hensyn, som er taget baade i den norske og i den tyske Lov. „Nutidshistorie“ hedder det i den tyske Lov og i den norske „aktuel almindelig Interesse“. Vi have nu udtrykt det ved „øjeblikkelig offentlig Interesse“; men Tanken er den samme. Vi have ment, at det er for stor Ømskindethed af de portrætterede Personer eller de Personer, som gøre Krav paa at staa i Skygge, naar de i et givet Øjeblik, hvor deres Billeder har en almindelig offentlig Interesse, vægre sig ved, at det optages i Aviser og Tidsskrifter. Det er, som sagt, kun et Spørgsmaal mellem Samfundets Interesse paa den ene Side og Privatlivets Interesse paa den anden; det er ikke et Spørgsmaal om Forholdet mellem Fotografen og Avisen.

De kommende Paragraffer ere i det væsentlige urørte; det er alle de Paragraffer, som handle om Straf og Forfølgning. De ere bleve noget mere koncentrerede, og en enkelt Paragraf er ganske bortfalden, nemlig den Paragraf, som handlede om Straf for urigtige Angivelser i de Anmeldelser, Regeringsforslagets § 2 krævede. Denne Paragraf bortfalder, naar Anmeldelsen bortfalder. Der kan naturligvis ogsaa ske urigtige Angivelser i de Paategninger, som skulle ske f. Eks. af Navn, Firma, Eneret, men er dette sket i svigagtig Hensigt, behøves der ingen særlig Straf; thi da vil Straffelovens noksom bekendte § 257 være anvendelig. Kun paa et enkelt Punkt have vi ment at maatte foreslaa en forandret Affattelse, nemlig med Hensyn til den Ansvarsfrihed, som Lovforslaget hjeniler Fotografen for Krænkelser af en Eneret, der er sket i begrundet god Tro, som det er udtrykt. Den har maattet udvides noget. Tidligere var der jo nemlig den ganske sikre Kilde, at han kunde skaffe sig Oplysning i Ministeriet, om der bestod en Eneret; men det er jo nu bortfaldet. Nu kan der lettere tænkes at foreligge en undskyldelig Uagtsonhed, efter at Sikringskilden er bleven saa indskrænket, som den nu er, og vi have derfor ment at burde udvide denne Ansvarsfrihed eller rettere Friheden for almindeligt Erstatningsansvar og indskrænke dette Ansvar til at tilsvare, hvad han maatte have indvundet som Netto. Og dette har ført til en Omformning af Bestemmelserne.

I øvrigt tror jeg ikke, at de paagældende Ændringsforslag til de efterfølgende Paragraffer behøve nogen nærmere Begrundelse; Forklaringen ligger ganske tydeligt for. Jeg skal derfor tillade mig at indstille alle de af Udvalget enstemmigt stillede Ændringsforslag til Vedtagelse og paa det ene Punkt, hvor der er et Mindretal, at indstille Flertallets Forslag til Vedtagelse.

Det er min Pligt, erindrer jeg i dette Øjeblik, at gøre opmærksom paa, at jeg har givet et Løfte til det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), som ikke kunde være til Stede i Dag, om at udtale dette, at han vel har underskrevet Betænkningen og ogsaa i det hele følger Ændringsforslagene og Flertallets Ændringsforslag, men at han ikke betragter Lovforslaget som absolut godt, at han erkender, at det bringer store Forbedringer til Veje i Forhold til det gældende, men at han paa enkelte Punkter mener, at det